

Zbiorowiska dywanowe zachodniej części Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej

Groupements piétinés des parties occidentales du terrain bas Grande Pologne-Cuiavie

J. B. FALIŃSKI

POJĘCIE ZBIOROWISK DYWANOWYCH

Nazwa „zbiorowiska dywanowe“ jest nazwą nową w języku polskim. Pod nazwą tą rozumiem zbiorowiska roślinne ruderalne, pokrywające niby dywany, drogi, ścieżki, podwórza, place, słowem wszelkie miejsca narażone na intensywne wydeptywanie i ujeżdżanie. Odpowiadałaby zatem ta nazwa niemieckiemu terminowi „Tepichgesellschaften“ (Tüxen R.), „Tretgesellschaften“ (Oberdorfer E. 1949), „Trittgesellschaften“ (Oberdorfer E. 1957) i francuskiemu „groupements piétinés“ (Molinier R., Braun-Blanquet J.) lub „groupements des lieux piétinés (Long G.)*.

Wydeptywanie i ujeżdżanie warunkują z jednej strony skład florystyczny i ubóstwo gatunkowe płatów roślinnych, w których pozostają tylko gatunki odporne na działanie mechaniczne (łamanie, zgniatanie, przycinanie, parcie, tarcie), z drugiej zaś strony kształtują siedlisko. Gleba, jak się wydaje, niezależnie od swego pochodzenia, jest przeważnie zbita, nieprzepuszczalna dla wody i powietrza, o bardzo płytkim profilu.

Kombinacja działania głównych czynników zbiorowiskotwórczych z działaniem różnych czynników ubocznych, jak znaczne uwilgotnienie, składowanie, nawożenie, wypasanie, zacienienie, kontakt z innymi zbiorowiskami ruderalnymi, a także łąkowymi i leśnymi, stwarza szeroki zakres zmienności tej grupy zbiorowisk roślinnych. Zjawiska te opisywano wielokrotnie w literaturze (por. np. Aichinger E. 1933, Bates G. H. 1935, Tüxen R. 1937, 1950, Braun-Blanquet J. 1949, Faliński J. B. 1960, Bornkamm R. 1961).

* Niech wolno mi będzie podziękować prof. R. Molinier (Marsylia), prof. J. Braun-Blanquet (Montpellier) i dyr. dr G. Long (Montpellier) za listowne informacje w tej sprawie.

STANOWISKO SYSTEMATYCZNE ZBIOROWISK DYWANOWYCH

Właściwe zbiorowiska dywanowe należą do związku *Polygonion avicularis* Br — Bl. 1931. Ich stanowisko systematyczne jest jednak sporne. Jedni autorzy (Braun-Blanquet J. 1949, Sissingh G. 1950, Kornaś J. 1952) łączą zbiorowiska dywanowe z innymi zbiorowiskami ruderalnymi w rzędzie *Onopordetalia* (ewentualnie w osobnym rzędzie: *Potentillo-Polygonetalia avicularis* Tx. 1947 (Kornaś J. 1959), a te razem ze zbiorowiskami chwastów polnych w klasie *Rudereto-Secalinetea*. Inni (Tüxen R. 1950, Oberdorfer E. 1957, Faliński J. B. 1960, Protokół z Sympozjum fitosocjol. Stolzenau/Weser 1931) widzą ich miejsce w nowej klasie, *Plantaginetea maioris* Tx. et Prsg. 1950. Klasa ma jak dotąd jeden rząd, *Plantaginetalia maioris* Tx. 1947 i dwa związki: *Polygonion avicularis* Br.-Bl. 1931 i *Agropyro-Rumicion crispi* Nordhagen 1940.

Autor podtrzymuje pogląd drugi, ponieważ tylko ta koncepcja systematyczna pozwala jednocześnie uwzględnić zbiorowiska roślinne dróg leśnych, należące niewątpliwie do zbiorowisk dywanowych mimo ich sprzężenia z właściwym zbiorowiskiem leśnym.

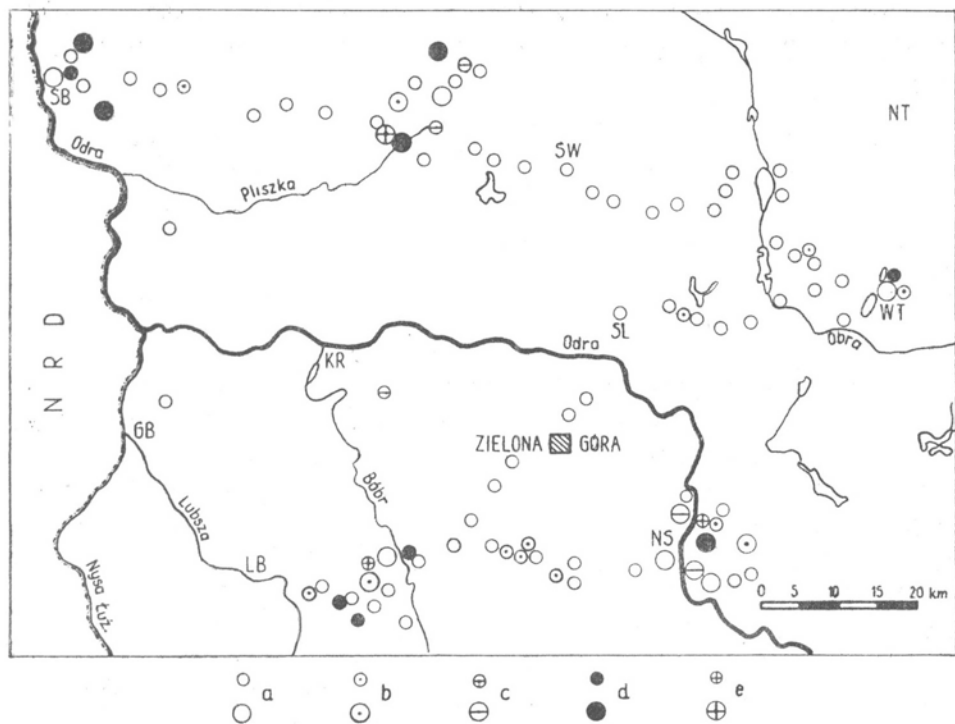
ZBIOROWISKA DYWANOWE W POLSCE

Zbiorowiska dywanowe znane są niemal w całej Europie. O ich występowaniu i zmienności w Polsce wiemy dotąd bardzo mało. Tabele fitosocjologiczne opublikowali tylko J. Kornaś (1952) z Jury Krakowskiej (11 zdjęć), A. Medwecka-Kornaś (1959) z rezerwatu „Skorocice“ koło Buska (2 zdjęcia), J. B. Faliński (1960) z Białowieskiego Parku Narodowego (27 zdjęć). Ponadto materiały z obszaru Polski wykorzystał do syntetycznego opracowania R. Tüxen (1950).

Z informacji ustnych jest mi wiadomo, że liczne zdjęcia fitosocjologiczne zebrali ponadto R. Sowa z terenu miasta Łodzi, K. Rostański z Wrocławia, J. Fabiszewski z Łeby. Autor ma liczne zdjęcia, jeszcze nie opublikowane, z Polany Białowieskiej, z licznych miejscowości w Polsce północno-wschodniej, z Gór Świętokrzyskich, Karkonoszy, okolic Warszawy.

W niniejszej publikacji autor zamieszcza 179 zdjęć z zachodniej części Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej. Wszystkie zdjęcia zostały wykonane w lipcu i sierpniu 1961 r. (por. mapa na ryc. 1).

Za liczne uwagi i wskazówki poczynione w trakcie pisania niniejszej pracy dziękuję uprzejmie Panu Prof. dr W. Matuszkiewiczowi. Za pomoc w pracy terenowej dziękuję Żonie mojej, mgr Krystynie Falińskiej i kol. mgr Tadeuszowi Buchalczykowi.

Ryc. 1. Rozmieszczenie zbadanych zbiorowisk dywanowych

GB, LB, NS... — miasta powiatowe; GB — Gubin, LB — Lubsko, NS — Nowa Sól, NT — Nowy Tomyśl, KR — Krosno Odrzańskie, SB — Słubice, SL — Sulechów, ŚW — Świebodzin, WT — Wolsztyn, Małe kółko — 1 zdjęcie w miejscowości, obszarze pól lub w kompleksie leśnym, duże kółko — 2 lub więcej zdjęć.

a — *Lolio-Plantaginietum typicum*; b — *Lolio-Plantaginietum agrostetosum*; c — *Lolio-Plantaginietum cichorietosum*; d — *Prunello-Plantaginietum*; e — *Juncetum macri*

La dislocation des groupements piétinés étudiés

GB, LB, NS... chef-lieu de district; GB — Gubin, LB — Lubsko, NS — Nowa Sól, NT — Nowy Tomyśl, KR — Krosno Odrzańskie, SB — Słubice, SL — Sulechów, ŚW — Świebodzin, WT — Wolsztyn. Petit rond — 1 relevé dans une localité, une étendu champêtre, ou un ensemble forêstier, grand rond — deux relevés et plus.

a — *Lolio-Plantaginietum typicum*; b — *Lolio-Plantaginietum agrostetosum*; c — *Lolio-Plantaginietum cichorietosum*; d — *Prunello-Plantaginietum*; e — *Juncetum macri*

TEREN BADAŃ

Pod względem administracyjnym teren badań obejmuje większą część województwa zielonogórskiego (powiaty: Słubice, Sulęcín, Świebodzin, Międzyrzecz, Sulechów, Krosno Odrzańskie, Gubin, Lubsko, Zielona Góra, Nowa Sól, Żary i Żagań) i zachodni skraj województwa poznańskiego (powiaty: Nowy Tomyśl, Wolsztyn).

Teren badań leży przeważnie poniżej 100 m n.p.m. Obszary większych wzniesień, przekraczających nawet 200 m n.p.m. to okolice Łagowa Lubuskiego i Zielonej Góry. Roczna suma opadów wynosi tu od 500—650 mm, maksimum przypada na miesiące lipiec i sierpień.

Użytkowanie ziemi w województwie zielonogórskim (podane w %) nie przedstawia obrazu przeciętnego dla Polski („Rocznik Statystyczny“ 1962).

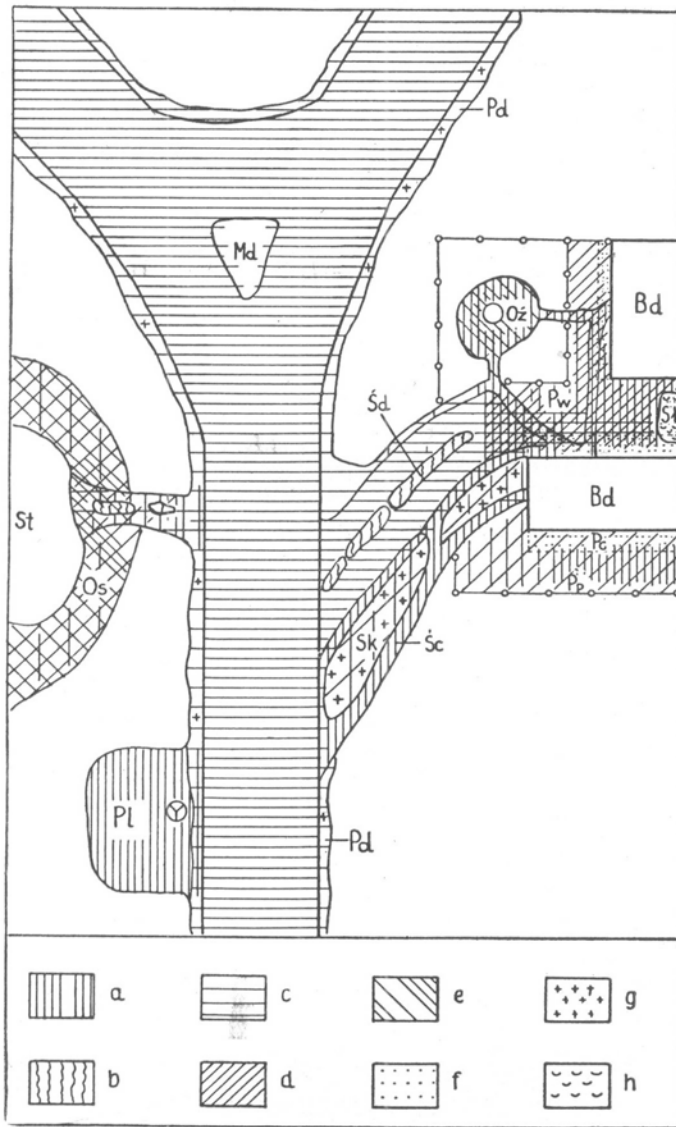
	Ogółem	Użytki rolne	Lasy	Wody, osiedla szlaki komunikacyjne itp.
Polska	100	65,2	24,9	9,9
Woj. zielonogórskie	100	47,5	42,6	9,9

Jest to najbardziej lesiste województwo w Polsce. Główne zbiorowiska leśne tego obszaru to bory świeże (*Leucobryo-Pinetum* M a t. 1962), bory mieszane (*Pino-Quercetum* K o z ł o w s k a 1925), kwaśne buczyny ze związku *Luzulo-Fagion*, sporadycznie dąbrowy ze związku *Quercion robori-petraeae*, a w strefie zalewowej Odry, Bobru i Obry — lasy łęgowe ze związku *Alno-Padion*. Dla występowania zbiorowisk ruderalnych, a więc i dywanowych, znaczenie ma gęstość zaludnienia obszaru, a w związku z tym ilość i rodzaj osiedli, zagęszczenie szlaków komunikacyjnych. Gęstość zaludnienia jest nierównomierna; w północnej części terenu badań zaledwie przekracza 50 osób na 1 km², tylko w niektórych powiatach południowych i zachodnich dochodzi do 75, a wyjątkowo przekracza 100 ludzi na 1 km².

MATERIAŁ I METODA

Ponieważ od położenia topograficznego płatu roślinnego zależy, jakim on będzie ulegał wpływom zewnętrznym (ryc. 2), notowano przy okazji zdjęcia fitosocjologicznego, czy chodzi o podwórze (wydeptywanie, nawożenie), place (tylko wydeptywanie), przydroża, głównie szos (ujeżdżanie, wypasanie), skarpy (wydeptywanie, wypasanie, ale i wymywanie z powodu kopulastości). Otoczenie źródeł wody podziemnej (pompy, studnie), obok wydeptywania, jest z reguły dodatkowo uwilgotnione, a otoczenie stawów, młak jeszcze nawożone, wypasane itd.

Obok przydroża wyodrębniono jeszcze na drogach gruntowych część środkową (oś drogi), z uwagi na to, że jest ona w zasadzie wydeptywana tylko przez zwierzęta pociągowe, co przejawia się inaczej niż wydeptywanie przez ludzi. Miejsce to nazwano śróddrożem. Wysepki, jakie tworzą się na rozwidleniu lub skrzyżowaniu dróg, głównie bitych, są ujeżdżane, ale nie wypasane. Nazwano je międzydrożem. Na placach składowych samo składowanie drewna w skutkach jest podobne do wydeptywania. Notowano także, na jakim podłożu występuje badany płat. W tym przypadku chodziło o żwir (*żw*), piasek (*ps*), glinę (*gl*), gruz ceglany (*gc*), żużel hutniczy (*żż*), asfalt (*as*), łupek (*łp*), ił (*ił*), muł (*mł*), kamienie (*km*).

Rys. 2. Topografia zbiorowisk dywanowych i działanie głównych czynników ekologicznych
Bd — budynek, *Md* — międzydroże, *Os* — otoczenie stawów, *Oż* — otoczenie źródeł wody podziemnej (pomp, studzien),
Pc — przychacie, *Pd* — przydroże, *Pl* — plac, *Pp* — przypłocie, *Pw* — podwórze, *Sl* — składnica, *Sk* — skarpa
St — staw, *Śc* — ścieżka, *Śd* — śróddroże.
a — wydeptywanie przez ludzi, *b* — wydeptywanie przez zwierzęta pociągowe, *c* — ujeżdżanie, *d* — nawożenie, *e* — uwilgocenie dodatkowe, *f* — zacienianie, *g* — wypasanie, *h* — składowanie

Topographie des groupements piétinés et l'action des principaux facteurs écologiques

Bd — bâtiment, *Md* — entre-voie, *Os* — entourage des étangs, *Oż* — entourage des sources souterraines (pompes, puits),
Pc — terrain près d'une chaumière, *Pd* — sentier qui longe une route, *Pl* — place, *Pp* — terrain qui longe une haie,
Pw — cour, *Sl* — magasin, *Sk* — escarpe. *St* — étang, *Śc* — sentier, *Śd* — terrain entre la bifurcation de deux route
a — piétiné par les hommes, *b* — piétiné par les bêtes de somme, *c* — frayage, *d* — fumure, *e* — humidité ajoutée,
f — ombrager, *g* — engraissement, *h* — entrepassage (pâturage)

Dane o topografii i podłożu zestawiono w tabelach zdjęciowych, używając skrótów.

Badając zbiorowiska dywanowe, ma się do czynienia z reguły z bardzo małymi płatami, najczęściej rzędu kilku metrów kwadratowych, na których występuje kilka, wyjątkowo kilkanaście gatunków. Ubóstwo florystyczne jest jedną z cech charakterystycznych zbiorowisk dywanowych i nawet płaty o wielkości 100 m², jeżeli są jednorodne, nie zawierają więcej gatunków. Stąd próba zejścia w niniejszym opracowaniu poniżej gatunku w celu uzyskania podstaw do rozdzielenia jednostek fitosocjologicznych i zwiększenia liczby gatunków charakterystycznych (s.l.). Dużą pomocą w oznaczaniu tzw. drobnych gatunków i odmian były opracowania J. Lembkego (1958), J. Mowszowicza i R. Sowy (1958, 1959) oraz J. Mowszowicza i H. Pekszy (1960). Korzystano także z „Flory“ Hegiego, a w przypadku *Polygonum aviculare* s.l. z klucza H. Scholza (1960). Przy wyróżnianiu niższych jednostek systematycznych wzięto pod uwagę następujące gatunki: *Plantago maior* L., *Lolium perenne* L., *Capsella bursa-pastoris* (L.) Med., *Poa annua* L., *Polygonum aviculare* L. s.l., *Achillea millefolium* L. (str. 95).

W tabelach fitosocjologicznych podano nazwy gatunków wg klucza W. Szafera, S. Kulczyńskiego, B. Pawłowskiego „Rośliny Polskie“ (1953), a nazwy podgatunków i odmian, z wyjątkiem *Polygonum aviculare*, według G. Hegiego.

Szczegółowych wykazów zdjęć fitosocjologicznych, z wyjątkiem danych dotyczących nowo opisanego zespołu, *Prunello-Plantaginetum*, nie zamieszczam z uwagi na oszczędność miejsca i wielkie rozpowszechnienie zbiorowisk dywanowych. Materiały te są dostępne w archiwum Zakładu Ekologii Roślin UW. W publikacji zastępuje je częściowo mapa na ryc. 1.

PRZEGLĄD ZBIOROWISK DYWANOWYCH

Podstawy florystyczne zróżnicowania zbiorowisk dywanowych ilustruje tabela 1. Oto zestawienie wyróżnionych jednostek:

kl. *Plantaginetea maioris* Tx. et Prsg. 1950

rz. *Plantaginetalia maioris* Tx. (1947) 1950

zw. *Polygonion avicularis* Br. - Bl. 1931

zesp. *Lolio-Plantaginetum* Beger 1930

podzesp. *L-P cichorietosum* subass. nova

podzesp. *L-P typicum*

war. typowy (wiejski)

subwar. z *Poa annua* var. *pauciflora*

subwar. typowy

subwar. z *Polygonum calcatum*

war. zubożały (miejski)

- podzesp. *L-P. agrostetosum* subass. *nova*
 war. typowy
 war z *Lolium perenne*
 subwar. typowy
 subwar. z *Matricaria discoidea*
 zesp. *Prunello-Plantaginetum* Faliński 1962
 war. z *Polygonum heterophyllum*
 war. z *Juncus macer*
 war. z *Oxalis acetosella*
 war. typowy
 subwar. ze *Stellaria media*
 subwar. typowy
 war. z *Rubus caesius*.

Lolio-Plantaginetum Beger 1930

Obszerną synonimikę zestawili R. Tüxen (1950).

Lolio-Plantaginetum jest jednym z najwcześniej poznanych zespołów dywanowych, a to skutkiem jego wielkiego rozpowszechnienia i bardzo prostego składu florystycznego. Regionalnie dobrymi gatunkami charakterystycznymi są *Lolium perenne*, *Plantago maior* var. *typica* i var. *intermedia* oraz *Matricaria discoidea*. Podane przez R. Tüxena (1950), jako gatunek charakterystyczny zespołu *Cichorium intybus* — ogranicza się w badanym terenie tylko do występowania na drogach polnych. Nie obserwowano natomiast żadnego z dwu gatunków *Coronopus* (*C. procumbens*, *C. didymus*). Są to zresztą gatunki rzadkie w Polsce. *Coronopus procumbens* obserwowano w Jurze Krakowskiej w płatach tego zespołu (J. Kornas 1952). A. Medwecka-Kornas (1959) pisze, że w rezerwacie „Skorocice“ koło Buska *Coronopus procumbens* występuje w sąsiedztwie *Sclerochloa dura*, co zbliża tamto zbiorowisko do bardziej termofilnego zespołu *Sclerochloa dura* — *Coronopus procumbens* Br.-Bl. (1931 np.) 1936, opisywanego wielokrotnie z południowej Europy (por. np. Braun-Blanquet J., Roussine N., Nègre R. 1952, Borza A. 1959).

Zachodnio-polskie zbiorowiska *Lolio-Plantaginetum* wyróżniają od innych zespołów dywanowych ponadto: *Achillea millefolium* ssp. *millefolium*, *Capsella bursa-pastoris* var. *pinnatifida* i *Polygonum aequale*.

Obok typowego podzespołu wyróżnił w *Lolio-Plantaginetum* R. Tüxen (1937, 1950) podzespół z *Juncus compressus* i podzespół z *Puccinella distans*. Ostatnio R. Bornkamm (1961) wyróżnił podzespół z *Senecio viscosus*.

W zachodniej części Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej nie natrafiono na płaty, które można by zaliczyć do któregoś z tych podzespółów,

choć znane są one autorowi z innych terenów Polski. Jak wynika z tabeli 1, istnieje natomiast podstawa do wyodrębnienia obok podzespołu typowego, dwóch innych podzespołów: z *Agrostis vulgaris* i z *Cichorium intybus*. Uzasadnia to także tabela 9.

Lolio-Plantaginetum cichorietosum subass. nova

(Tabela 2)

Na śróddrożach dróg polnych, czasem na ich skraju obserwujemy niewielkie płaty, utworzone głównie przez silnie wyrosnięte okazy *Plantago maior*, *Lolium perenne*, czasem *Polygonum aequale*. Udział innych gatunków w budowie płatu jest przeważnie nieznaczny. *Matricaria discoidea* spotyka się nieczęsto. Od innych zbiorowisk dywanowych wyróżnia się obecnością *Cichorium intybus*. *Lolium perenne* występuje tu tylko w postaci typowej, co pozostaje w związku z jednej strony z brakiem wydeptywania przez ludzi oraz z sąsiedztwem *Lolio-Cynosuretum* z drugiej.

Opisywane zbiorowisko powstaje głównie na glinie, w miejscach przynajmniej czasowo wilgotnych. Jako zbiorowisko przywiązane do dróg polnych stanowi odpowiednik (zbiorowisko ekologicznie zastępcze) *Lolio-Plantaginetum typicum*, przywiązanego do osiedli ludzkich.

Lolio-Plantaginetum typicum

(Tabela 3, 4)

Lolio-Plantaginetum typicum przedstawia najpospolitszą postać zespołu. Płaty *L-P typicum* buduje z reguły pięć gatunków: *Plantago maior*, *Lolium perenne*, *Matricaria discoidea*, *Poa annua* i *Polygonum aviculare* s.l. Ponadto spotyka się tu jeszcze *Capsella bursa-pastoris* i *Taraxacum officinale*, rzadziej *Trifolium repens*, *Achillea millefolium* i *Plantago lanceolata*.

Spośród pierwszych pięciu gatunków brakuje niekiedy *Matricaria discoidea*. Brak jej mianowicie jako gatunku wybitnie nitrofilnego w uporządkowanych miastach, przy szosach, przed opuszczonymi domami, gdzie nie ma nawożenia, lub jest ono słabe i niewiele pozostaje miejsca dla roślinności dywanowej. Brak także tego gatunku w płatach *Lolio-Plantaginetum*, które powstały na skrajach trawników na skutek ich wydeptywania.

Płaty bez *Matricaria discoidea* połączono razem w wariant zubożały (tab. 3).

Wariantowi temu przeciwstawiono wariant typowy. Obok *Matricaria discoidea* wyróżnia go stałością *Lolium perenne* var. *humile* (por. tab. 1).

Wariant ten występuje pospolicie na przydrożach, ścieżkach, podwórzach, głównie na wsiach, zawsze jednak na miejscach przynajmniej trochę nawożonych. *Plantago maior* występuje tutaj głównie w postaci typowej i jako var. *intermedia*. *Lolium perenne* var. *humile* stanowi przykład skrajnego przystosowania się rośliny do wyjątkowo niekorzystnych warunków. Dzięki niskiej, a tegiej łodydze i drobnemu kłosowi dobrze znosi wydeptywanie.

Wiechlinę jednoroczną (*Poa annua*) znajdujemy tutaj raz w postaci typowej, raz jako var. *pauciflora*. Podobnie, przeważnie oddzielnie występują *Polygonum aequale* i *P. calcatum*. Stworzyło to podstawę do wyodrębnienia trzech subwariantów: z *Poa annua* var. *pauciflora*, typowego i z *Polygonum calcatum*. Pierwszy subwariant wykazuje zdaje się duże przywiązanie do żwirowego podłoża, które zapewnia stosunkowo lepsze warunki wodne i powietrzne niż piasek, glina itp.

Poa annua var. *typica* i *Polygonum aequale* mają szerszą amplitudę ekologiczną niż *Poa annua* var. *pauciflora* i *Polygonum calcatum*, stąd każdy z pierwszych gatunków występuje w jednym z wariantów skrajnych i w wariacie typowym (por. tab. 3).

Lolio-Plantaginetum agrostetosum subass. nova

(Tabela 5)

Plantago maior, *Agrostis vulgaris* i *Poa annua*, czasem *Polygonum aequale*, przy znikomym udziale innych gatunków tworzą na przydrożach i międzydrożach szos, a także śródrożach widnych dróg borowych — zbiorowisko roślinne, którego płaty są ujeżdżane, a w zasadzie nie wydeptywane i nie nawożone. Gatunek wyróżniający tego podzespołu, *Agrostis vulgaris*, obserwować można w terenie badań tylko na gruboziarnistych, jałowych piaskach i żwirach.

Lolio-Plantaginetum agrostetosum jest więc najbardziej oligotroficznym skrzydłem bardzo pospolitego zbiorowiska dywanowego, stanowiąc ogniwo w pewnym sensie pośrednie do *Juncetum macri*. Także w tym drugim zespole występuje *Agrostis vulgaris*.

Zróznicowanie florystyczne *Lolio-Plantaginetum agrostetosum* jest odstopniowaniem troficznym. Wariant typowy, pozbawiony, poza *Plantago maior*, gatunków charakterystycznych zespołu, wyróżnia się większą ilościowością *Agrostis vulgaris* i zawiera w sobie najbardziej oligotroficzne płaty. Wariant z *Lolium perenne*, a zwłaszcza subwariant z *Matricaria discoidea*, jest już bardziej żyzny i bliższy *Lolio-Plantaginetum typicum* — wariant typowy. Podział podzespołu na warianty i subwarianty podkreślają także *Trifolium repens* i *Capsella bursa-pastoris* var. *pinnatifida* (por. tab. 5 w grupie gatunków towarzyszących).

Juncetum macri (Diem., Siss., Westh. 1940) Schwickerath 1944
em. Tx. 1950
(Tabela 6)

Do *Juncetum macri* zaliczam płaty zbiorowisk dywanowych, które wraz z *Plantago maior* i *Poa annua* buduje *Juncus macer*. Gatunkami dość stałymi są tu ponadto *Agrostis vulgaris*, *Scleranthus annuus* i *Trifolium repens*. Są to zbiorowiska ubogie florystycznie. W zdjęciach notowano od 7 do 10 gatunków. Jedynym gatunkiem charakterystycznym jest *Juncus macer*. Opisywane zbiorowisko wykształca się na niewielkich powierzchniach, głównie na śródrożu żwirowych dróg przechodzących przez bory świeże lub poręby borowe. Narażone jest właściwie tylko na ujeżdżanie.

Zdaniem R. Tüxena (1950) i E. Oberdorfera (1957) można *Juncetum macri* uważać za zbiorowisko zastępcze w stosunku do *Lolio-Plantaginetum*. Pod względem ekologicznym stanowi, przynajmniej lokalnie, najbardziej oligotroficzną postać zbiorowisk dywanowych. Biorąc pod uwagę, że jego zbiorowiskiem kontaktowym jest bór świeży (regionalnie: *Leucobryo-Pinetum* Mat. 1962), można *Juncetum macri* także traktować jako zbiorowisko pośrednie między typowo ruderalnym i właściwym dla miejsc otwartych *Lolio-Plantaginetum* a *Prunello-Plantaginetum*, którego płaty pojawiają się na drogach przechodzących przez lasy liściaste z rzędu *Fagetalia*. Nawiązania w obie strony są widoczne. *Lolio-Plantaginetum* łączy się z *Juncetum macri* za pośrednictwem nowo opisanego podzespołu, *L-P agrostetosum*. W *Prunello-Plantaginetum* tę rolę spełnia wariant z *Juncus macer*.

Zdjęcia cytowane w niniejszej pracy są pierwszymi materiałami do znajomości *Juncetum macri* w Polsce. Trudno więc powiedzieć cokolwiek o jego występowaniu poza zachodnią częścią Niziny Wielkopolsko-kujawskiej. Wiadomo tylko, że na pewno pospolicie występuje na Pojezierzu Mazurskim (np. Olsztyn) i w Białowieży.

R. Tüxen (1950) widział miejsce opisywanego zespołu w związku *Agropyro-Rumicion crispi*, zaś E. Oberdorfer (1957) w związku *Polygonion avicularis*. Pięć zdjęć w tabeli 6 potwierdza pogląd E. Oberdorfera. Niżej zamieszczone zdjęcie przedstawia jednak płat, którego do *Polygonion avicularis* nie sposób zaliczyć, a ma dwa gatunki charakterystyczne dla drugiego związku.

Zdjęcie 785. Nadleśnictwo Krzystkowiec, pow. Lubsko, droga żwirowa przez porębę, śródroże, pow. 10 m², pokrycie 70%.

Gat. char. zespołu:

Juncus macer

+2

Char. zw. *Agropyro-Rumicion cr.*

Carex hirta

1.3

Leontodon autumnalis

+2

Towarzyszące:

<i>Agrostis vulgaris</i>	4.5	<i>Scleranthus annuus</i>	+
<i>Erigeron canadensis</i>	+	<i>Gnaphalium luteoalbum</i>	1.2
<i>Senecio silvaticus</i>	+	<i>Corynephorus canescens</i>	+ .2
<i>Festuca ovina</i>	+ .2	<i>Hieracium pilosella</i>	+ .2

Prunello-Plantaginetum Faliński 1962, ass. nova

(Tabela 8)

- Nadl. Krzystkowice, pow. Lubsko, droga przez bór mieszany wilg.
- Ślubice, pow. Ślubice, park miejski, oddz. 181.
- Nadl. Kunowice, leśn. Drzecin, pow. Ślubice, droga przez las robiniowy na siedlisku kwaśnej buczyny.
- jw.
- Nadl. Kunowice, leśn. Kunowiczki, pow. Ślubice.
- Nadl. Kunowice, koło Biskupic, pow. Ślubice.
- Nadl. Łągów, pow. Świebodzin, oddz. 165, koło Pożrzadła.
- jw., zachodni brzeg Jeziora Łagowskiego.
- Nadl. Krzystkowice, pow. Lubsko, droga przez grąd koło Roztok.
- Nadl. Łągów Lubuski, pow. Świebodzin, droga brukowana na linii oddziałowej 139/140.
- Nadl. Przyborów, pow. Nowa Sól, linia oddz. 120/121.
- Nadl. Łągów Lubuski, pow. Świebodzin, droga w oddz. 29.
- Nadl. Łągów Lubuski, pow. Świebodzin, droga na linii 279/280.
- Nadl. Kunowice, pow. Ślubice, koło Biskupic Nowych, droga przez las robiniowy na siedlisku kwaśnej buczyny w oddz. 125.
- Nadl. Łągów Lubuski, pow. Świebodzin, droga brukowana Sieniawa — Trześniówek na linii oddz. 294/295.
- jw., koło strumienia, droga w oddz. 266.
- jw., koło strumienia, droga przez oddz. 151.
- jw., droga przez bór świeży z bukiem na linii oddz. 139/140.
- jw., droga na linii oddz. 127/128.
- Nadl. Kunowice, pow. Ślubice, droga w oddz. 119.
- Nadl. Łągów Lubuski, pow. Świebodzin, droga w oddz. 246, na północ od Łągówka.
- Nadl. Kunowice, pow. Ślubice, oddz. 201.
- Nadl. Przyborów, droga w oddz. 254, pow. Nowa Sól.
- Jak zdjęcie 15, ok. 200 m na południe.
- Wolsztyn, pow. Wolsztyn, Park im. Obrońców Stalingradu, w pobliżu Jeziora Wolsztyńskiego.
- Nadl. Łągów Lubuski, pow. Świebodzin, droga na linii oddz. 274/276.
- Nadl. Kunowice, pow. Ślubice, na linii oddz. 229/230.
- jw., leśn. Kunowiczki, droga w oddz. 120.
- Nowogród Bobrzański, pow. Zielona Góra, zalesione wzniesienie na prawym brzegu rzeki Bóbr, droga przez grąd.
- Nadl. Przyborów, pow. Nowa Sól, droga przez las łąkowy.
- jw., droga na linii oddz. 125/146, niedaleko koryta Odry.
- Nadl. Łągów Lubuski, pow. Świebodzin, droga brukowana na linii oddz. 246/265.
- Nadl. Przyborów, pow. Nowa Sól, linia oddz. 94/95.
- jw., droga w oddz. 120.
- jw., droga w oddz. 121.
- jw., droga w oddz. 150.
- jw., ścieżka.

W roku 1960 opublikował J. B. Faliński zdjęcia roślinności dróg leśnych w Białowieskim Parku Narodowym, zwracając jednocześnie uwagę na ich nawiązania florystyczne z jednej strony do zbiorowisk z klasy *Plantaginetea maioris*, a z drugiej do zbiorowisk leśnych, głównie z klasy *Quercus-Fagetea* (por. w tamtej publikacji tab. 20).

Materiały zebrane na drogach leśnych w zachodniej części Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej wykazały podobne cechy. Poczynione jednocześnie obserwacje na Pojezierzu Mazurskim, w Górach Świętokrzyskich, pozwoliły spostrzec, że mamy do czynienia ze zbiorowiskiem posiadającym na tyle swoistą kombinację gatunków, że pozwalającą traktować je jako odrębny zespół. W literaturze podobne zdjęcia znaleziono u A. Noirefalise'a (1952, tab. II, p. 150—153). Spośród 11 zdjęć, wykonanych przez tego autora na duktach leśnych, dwa są bardzo podobne do zgromadzonych później moich materiałów. Jeśli dodamy do tego fakt, że odmiany dwóch budujących zbiorowisko gatunków (*Poa annua*, *Plantago maior*) wykazały wyraźną predylekcję (wierność) do nowo wyróżnionego zespołu, co stwierdził autor później także w Białowieskim Parku Narodowym, to są podstawy do wyodrębnienia roślinności dróg leśnych w samodzielną jednostkę fitosocjologiczną. Proponuję dla niej nazwę *Prunello-Plantaginetum*. Gatunkami charakterystycznymi zespołu są: *Prunella vulgaris* oraz dwie terofityczne odmiany: *Poa annua* var. *aquatica* i *Plantago maior* var. *brachystachya*. Pierwsza odmiana tylko raz została zaobserwowana na 132 zdjęciach *Lolio-Plantaginetum*, druga zaś jest tam i w *Juncetum macri* częstsza, ale ilościowością wykazuje przywiązanie do *Prunello-Plantaginetum*.

Od innych zbiorowisk dywanowych *Prunello-Plantaginetum* daje się bardzo dobrze oddzielić dzięki obecności gatunków leśnych, z klasy *Quercus-Fagetea* i rzędu *Fagetalia*. W szczególności za gatunki wyróżniające uważać można *Geum urbanum* i *Festuca gigantea*, a ponadto regionalnie *Rumex sanguineus* i *Ranunculus repens*. Oddzielenie od zbiorowisk leśnych także nie następuje trudności.

Prunello-Plantaginetum reprezentowane jest przez płaty roślinności, utworzone głównie przez 3 gatunki charakterystyczne i liczne gatunki leśne, jakie przenikają z sąsiadujących zbiorowisk (por. tab. 8).

Płaty *Prunello-Plantaginetum* wykształcają się w sąsiedztwie mezofilnych i hygrofilnych zbiorowisk leśnych, głównie z rzędu *Fagetalia*, chociaż trafiają się także na drogach przebiegających przez wilgotniejsze postacie borów mieszanych. Za mu ją przeważnie śróddroża, rzadziej przydroża, zarówno na miejscach płaskich, jak i pochyłościach, często w miejscach, gdzie gromadzi się woda opadowa*. Stąd niekiedy obser-

* Z podobnych miejsc opisuje płaty roślinne P. Jovet (1949). Niektóre z nich dadzą się zapewne odnieść do *Prunello-Plantaginetum*, ale porównanie jest utrudnione z uwagi na swoistość metod tego autora.

wuje się nawiązania florystyczne do zbiorowisk z klasy *Bidentetea* (*Polygonum hydropiper*, *P. minus*).

W sumie jest to jednak zbiorowisko odrębne i powtarzające się w podobnej kombinacji gatunków bardzo często na wilgotnych lub dość wilgotnych drogach leśnych.

Prunello-Plantaginetum w zachodniej Polsce różnicuje się na kilka wariantów. Wariant z *Polygonum heterophyllum* nawiązuje do *Lolio-Plantaginetum*, a wariant z *Juncus macer* stanowi przejściową postać od *Prunello-Plantaginetum* do *Juncetum macri*. Acidofilny wariant z *Oxalis acetosella* wykształca się prawie wyłącznie na drogach przechodzących przez kwaśną buczynę. Wariant z *Rubus caesius* notowano tylko na drogach biegnących przez lasy łęgowe ze związku *Alno-Padion*, porastające II terasę rzeczną. Między wariantem z *Oxalis acetosella* i wariantem z *Rubus caesius* miejsce pośrednie w sensie ekologicznym zajmuje wariant typowy, wykształcony w sąsiedztwie grądów, wyższych łęgów i płątów kwaśnych buczyn, które nawiązują już do podzwiązku *Eu-Fagion* (por. tab. 8).

Wprawdzie materiały do znajomości *Prunello-Plantaginetum* są jeszcze skąpe, ale wgląd w tabelę 7 nasuwa pewne myśli o zróżnicowaniu geograficznym tego zespołu. Jeżeli wyłączymy gatunki wspólne oraz te, których brak w jednej tabeli, a obecność w drugiej powstała tylko skutkiem odmiennej nieco skali zmienności fitocenozy w BPN i na Nizinie Wielkopolsko-kujawskiej, to kilka pozostałych pozwala poczynić pewne spostrzeżenia:

Obecne na drogach leśnych Niz. Wielkop.-Kuj., brak na drogach BPN:	Obecne na drogach w BPN, brak na drogach leśnych Niz. Wielkop.-Kujawskiej:
<i>Rumex sanguineus</i>	<i>Rumex obtusifolius</i>
<i>Stellaria media</i>	<i>Stellaria nemorum</i>
<i>Impatiens parviflora</i>	<i>Impatiens noli-tangere</i> (wyższa stałość).

Podkreślić trzeba, że *Rumex obtusifolius* jest pospolity w zachodniej Polsce, ale tylko w zbiorowiskach ruderalnych z klasy *Artemisietea*, we wschodniej Polsce występuje i w lesie i poza lasem. *Rumex sanguineus* na wschodzie jest bardzo rzadki. Został wprawdzie ostatnio odkryty przez autora w Białowieskim Parku Narodowym, ale w lesie łęgowym, a nie na drodze leśnej. Interesujący jest brak *Stellaria nemorum* w materiałach zachodnich. Gatunek ten jest zresztą ku zachodowi coraz rzadszy (por. np. Oberdorfer E. 1949) i ma tam dużą węższą amplitudę ekologiczną niż na wschodzie. W. Lohmeyer (1957) uważa go nawet za gatunek charakterystyczny dla zespołu lasu łęgowego, *Stellario-Alnetum glutinosae* (Kästn. 1938) Lohm. 1957. *Impatiens parviflora* nie dotarł jeszcze do Białowieży, podczas gdy nad Odrą w lasach łęgowych wyparł niemal zupełnie rodzimy *Impatiens noli-tangere*.

Stanowiska systematycznego tego nowo opisanego zespołu nie można jeszcze określić jednoznacznie. Z gatunków charakterystycznych dla związku *Polygonion avicularis* występują tu:

Plantago maior

Poa annua

ciężące zresztą ku klasie *Plantaginetea maioris*. *Polygonum heterophyllum* zdaje się mieć inną amplitudę ekologiczną niż pozostałe gatunki *Polygonum aviculare* s.l. Jednak trzeba podkreślić, że odmiany *Plantago maior* i *Poa annua*, a zwłaszcza *Poa annua* var. *aquatica*, są bardzo higrofilne i tym zdają się zbliżać do zbiorowisk z *Agropyro-Rumicion crispi*. Gatunki charakterystyczne dla tego ostatniego związku są tu nie liczne i pojawiają się sporadycznie. Częściej trafia się tylko *Potentilla reptans*.

Sygnalizując tymczasowo niepewność stanowiska systematycznego *Prunello-Plantaginetum*, nie wykluczam, że w przyszłości, być może, trzeba będzie utworzyć osobny związek dla grupy zbiorowisk dywanowych zależnych od zbiorowisk leśnych. *Prunello-Plantaginetum* znalazłoby tu swoje miejsce obok *Juncetum macri*, którego płaty lokalnie można łatwo zaklasyfikować, ale generalnie — nastrożcza to trudności.

ZESTAWIENIE WYNIKÓW

Zróznicowanie florystyczne zbiorowisk dywanowych a działanie głównych czynników ekologicznych. Rola zbiorowisk kontaktowych.

Jak przedstawiono w poprzednim rozdziale, skala zmienności zbiorowisk dywanowych jest bardzo szeroka. Podział na zespoły to rezultat związku topograficznego z różnymi formacjami roślinnymi (por. tab. 9). W przypadku dalszego różnicowania, np. najpospolitszego zespołu, jakim jest *Lolio-Plantaginetum*, w rachubę wchodzi różnica, jaka zachodzi między miejscami tylko ujeżdżanymi lub wydeptywanymi, nawożonymi lub nie nawożonymi. Jeżeli *Lolio-Plantaginetum agrostetosum*, *L-P typicum* i *L-P cichorietosum* różnią się tylko obecnością kilku gatunków, to jeszcze nie powód, aby tym zbiorowiskom nadawać wysoką przeciwranę podzespołów. Ale jeżeli pierwsza jednostka przywiązana jest do miejsc wyłącznie ujeżdżanych, nie nawożonych, druga do miejsc wydeptywanych i nawożonych, trzecia do miejsc wydeptywanych przez zwierzęta pociągowe i słabo nawożonych, wreszcie, jeżeli każda z tych jednostek kontaktuje w terenie z inną grupą zbiorowisk, to zróznicowanie nie ma charakteru przypadkowego, a kryje w sobie głęboki sens ekologiczny.

W przypadku zbiorowisk, tzw. zależnych (zawisłych) od zespołów

leśnych (*Juncetum macri* i *Prunello-Plantaginetum*), obok ujeżdżania, sąsiedztwo wydaje się odgrywać poważną rolę. Poszczególne warianty *Prunello-Plantaginetum* są w dużym stopniu związane z różnymi grupami zbiorowisk leśnych (por. tab. 8).

Znaczenie zbiorowisk dywanowych jako ośrodków specjacji

Zbiorowiska dywanowe związane nieodłącznie z miejscami wydeptywanymi i ujeżdżanymi zbudowane są z gatunków, które mogły przystosować się do skrajnych warunków życiowych. W tej sytuacji obserwuje się daleko idącą zmianę pokroju i cech morfologicznych niektórych gatunków, co dało licznym autorom podstawę do opisanie nowych podgatunków, odmian i form. Można więc zbiorowiska dywanowe zaliczyć do grupy zbiorowisk, w których istnieją warunki specjacji.

Z punktu widzenia systematyki fytosocjologicznej jest fakt specjacji godny uwagi, ponieważ ułatwia on identyfikację, klasyfikację i dyferencjację zbiorowisk, a w szczególności zbiorowisk bardzo ubogich w gatunki. Innymi słowy, jeżeli wyodrębnienie podgatunków, odmian i form jest możliwe, zwłaszcza u gatunków o szerokiej amplitudzie ekologicznej, należy to czynić z całą skrupulatnością, ponieważ zyskuje się w ten sposób dodatkowe kryteria do wyróżniania i charakterystyki jednostek fytosocjologicznych.

Rezultatem uwzględnienia odmian u niektórych gatunków w niniejszej publikacji są następujące spostrzeżenia:

1. *Capsella bursa-pastoris* (L.) Med. występuje w zbiorowiskach dywanowych wyłącznie w odmianie var. *pinnatifida* Schlecht. Inne odmiany, jak np. var. *sinuata* Schlecht. trafiają się zupełnie wyjątkowo.

2. *Lolium perenne* L. jako var. *humile* Gaud. głównie w wariacie typowym *Lolio-Plantaginetum typicum*. W innych podzespołach tylko postać typowa. Var. *tenue* L. trafiła się raz.

3. *Poa annua* L. Postać typowa na przemian z var. *pauciflora* Fieck. w *Lolio-Plantaginetum*. W *Juncetum macri* — postać typowa. W *Prunello-Plantaginetum*, tj. na drogach leśnych — var. *aquatica* Aschers.

4. *Plantago maior* L. Odmiany: var. *intermedia* (Gilib.) Beck i subvar. *microstachya* Wallr. występują na przemian z postacią typową, ale nieco rzadziej od niej w płatach *Lolio-Plantaginetum*. Var. *brachystachya* Wallr., chociaż trafia się tutaj także, ilościowością i stałością wyróżnia *Prunello-Plantaginetum*.

5. *Achillea millefolium* L. wyłącznie jako ssp. *millefolium* (L.) Haek.

6. *Polygonum aviculare* L. s.l. Ten zbiorowy gatunek rozpada się według H. Scholza (1958/59, 1960) przynajmniej na 6 gatunków. W zebranych materiale dały się wyróżnić: *Polygonum aequale* Lindman, *P. calcutum* Lindman oraz *P. heterophyllum* Lindman

emend. Spotykano kilkakrotnie mieszańce między nimi, które w tabelach zaliczono do którejs z form macierzystych. *Polygonum heterophyllum* jest na drogach dość rzadkim gatunkiem. O ile zdołałem zauważyć, najczęściej spotyka się go w uprawach roślin okopowych, tj. w zbiorowiskach z klasy *Chenopodietea* Oberd. 1957 em. Lohm., J. et R. Tx. 1961. Z dwu pozostałych gatunków, *Polygonum aequale* jest częstszy, być może przywiązany do *Lolio-Plantaginetum* i o odmiennej nieco skali wymagań niż *P. calcatum*.

W przyszłych badaniach należy także uwzględnić zmienność *Taraxacum officinale* i *Matricaria discoidea*.

Znaczenie zbiorowisk dywanowych jako elementu biologicznej zabudowy szlaków komunikacyjnych, placów, podwórz itp.

Zbiorowiska dywanowe, mimo że zajmują wszędzie tylko niewielki procent powierzchni z uwagi na ich związek z wydeptywanymi i ujeżdżanymi miejscami, stanowią jeden z elementów biologicznej zabudowy szlaków komunikacyjnych, podwórz, ulic itp. Nie istotny jest przy tym fakt, że jest to element wprowadzony nieswiadomie przez człowieka, a raczej taki, który powstał ubocznie z powodu jego działalności, czyli mimo woli człowieka.

Poczynione spostrzeżenia, także w innych stronach Polski, zdają się wskazywać, że zbiorowiska dywanowe odgrywają poważną rolę w zabezpieczeniu przed zniszczeniem (rycie, rozjeżdżanie) nawierzchni dróg gruntowych, podwórz, placów, stadionów. Warto by było na drodze doświadczalnej stwierdzić przydatność tych zbiorowisk do zagospodarowywania nowych terenów sportowych, weekendowych, tj. miejsc, gdzie problem tzw. nagich powierzchni, z uwagi na koszty ich utrzymania, jest istotny ekonomicznie.

STRESZCZENIE

1. Na podstawie 175 zdjęć stwierdzono w zachodniej części Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej występowanie trzech zespołów dywanowych: *Lolio-Plantaginetum*, *Juncetum macri* i *Prunello-Plantaginetum*, z których drugi notowany jest po raz pierwszy w Polsce, a trzeci jest nowo opisany. Florystyczne podstawy zróżnicowania przedstawiono w tabeli 1. Zestawienie wyróżnionych jednostek obejmuje 1 klasę, 1 rząd, 1 związek, 3 zespoły, 9 wariantów i 7 subwariantów, i znajduje się na str. 86.

2. Spośród trzech zespołów tylko *Lolio-Plantaginetum* daje się bez trudu umieścić w związku *Polygonion avicularis* Br-B1. 1931. Dwa pozostałe wykazują pewne nawiązania do związku *Agropyro-Rumicion crispi* Nordhagen 1940. Autor przewiduje potrzebę utworzenia w przyszłości nowego związku w rzędzie *Plantaginetalia maioris*, specjal-

nie dla roślinności dróg leśnych, do którego z dotychczas znanych zespołów weszłyby *Juncetum macri* i *Prunello-Plantaginetum*.

3. Zróżnicowanie florystyczne zbiorowisk dywanowych w terenie badań uwarunkowane jest dominacją niektórych czynników ekologicznych, jak ujeżdżanie bądź wydeptywanie, nawożenie lub jego brak itd., pospołu z wpływem zbiorowisk kontaktowych, głównie leśnych (por. ryc. 2, tab. 8 i 9).

4. Zróżnicowanie geograficzne zaznacza się poważnie w *Prunello-Plantaginetum*. Badane zbiorowiska w zachodniej Polsce wyróżniają się obecnością: *Rumex sanguineus*, *Stellaria media* i *Impatiens parviflora*, zaś zbiorowiska ze wschodniej Polski (Puszcza Białowieska) posiadają: *Rumex obtusifolius*, *Stellaria nemorum*, *Impatiens nolitangere* (wyższa stałość) i *Geum allepicum*.

5. W badaniach nad zróżnicowaniem florystycznym zbiorowisk dywanowych wysoce przydatne okazało się uwzględnienie zmienności systematycznej głównych gatunków budujących. Stwierdzono (por. str. 95 oraz tab. 1), że liczne odmiany wykazują wyraźną predylekcję (wierność w sensie fitosocjologicznym) do określonych jednostek fitosocjologicznych.

6. Autor sygnalizuje, że zbiorowiska dywanowe są być może ośrodkiem specjacji, tj. miejscem tworzenia się nowych form systematycznych.

7. Autor widzi możliwość wykorzystania zbiorowisk dywanowych do zagospodarowywania nowych obiektów sportowych i weekendowych.

Zakład Fitosocjologii Leśnej UW
Warszawa

(Wpłynęło: dn. 21.V.1962 r.)

RESUMÉ

1. Sur la base de 175 relevés on a constaté dans la partie occidentale du terrain bas de la Grande Pologne — Cuiavie, trois associations piétinées: *Lolio-Plantaginetum*, *Juncetum macri* et *Prunello-Plantaginetum*. La seconde est notée en Pologne pour la première fois, et la troisième décrite aussi pour la première fois. Les bases floristiques de la différenciation sont présentées sur le tableau 1. La comparaison des unités distinguées comprend: 1 classe, 1 ordre, 1 alliance, 3 associations, 9 variantes et 7 sous-variantes, et se trouve sur la page 86.

2. Des trois groupements seul le *Lolio-Plantaginetum* permet de se placer sans difficultés dans l'alliance *Polygonion avicularis* Br. - B1. 1931. Les deux autres revèlent certains connexions avec le groupement *Agropyro-Rumicon crispi* Nordhagen 1940. L'auteur prévoit le besoin de créer à l'avenir une nouvelle alliance dans l'ordre *Plantaginetalia maioris*, spécialement pour la végétation des chemins forestiers. Deux associations déjà connues font part de cette alliance: *Juncetum macri* et *Prunello-Plantaginetum*.

3. Sur le terrain d'observation la différenciation floristique des groupements piétinés dépend de la domination de maints facteurs écologiques, comme le frayage.

ou le piétinement, la fumure ou son manque etc. avec l'influence des groupements de contact, les groupements forêstiers en chef (Comp. Fig. 2, Tab. 8 et 9).

4. La différenciation géographique s'accroît sérieusement dans le *Prunello-Plantaginetum*. Les groupements observés en Pologne occidentale se distinguent par la présence des: *Rumex sanguineus*, *Stellaria media*, et *Impatiens parviflora*, au contraire les groupements en Pologne orientale (Grand Forêt de Białowieża) contiennent: *Rumex obtusifolius*, *Stellaria nemorum*, *Impatiens noli-tangere* (constance supérieure) et *Geum allepicum*.

5. Dans les observations sur la différenciation floristique des groupements piétinés, la prise en considération de la variabilité systématique des principales espèces édificateurs a été très utile. On a constaté (comp. page 95 et tabl. 1) que les multiples variétés démontrent une prédilection distincte (fidélité en sens phytosociologique) pour des unités phytosociologiques déterminées.

6. L'auteur signale que les groupements piétinés sont peut-être un centre de spéciation, c'est à dire une place où se créent de nouvelles formes systématiques.

7. L'auteur voit la possibilité de mettre les groupement piétinés à profit pour aménager de nouveaux objets de sport et de weekends.

LITERATURA

- Aichinger E., 1933, Vegetationskunde der Karawanken, Pflanzensoziologie 2. Jena.
- Bates G. H., 1935, The vegetation of footpaths, sidewalks, car traks and gate ways, Journ. of Ecology 23.
- Bornkamm R., 1961, Vegetation und Vegetations-entwicklung auf Kiesdächern, Vegetatio 10(1):1—24.
- Borza A., 1959, Flora și vegetația vâii Sebeșului, Edit. Acad. Rep. Pop. Rom. p. 326.
- Braun-Blanquet J., 1948. Übersicht der Pflanzengesellschaften Rätens, Vegetatio 1(1):29—41.
- Braun-Blanquet J. et coll., 1936, Prodrôme des groupements végétaux. 3.
- Braun-Blanquet J., Roussine N., Nègre R., 1952, Les Groupements Végétaux de la France Méditerranéenne, p. 297 + ryc. + tab.
- Hegi G., 1909—1931, Illustrierte Flora von Mittel-Europa, München.
- Kornaś J., 1952. Zespoły roślinne Jury Krakowskiej. II: Zespoły ruderalne, Acta Soc. Bot. Pol. 21(4):701—718.
- Faliński J. B., 1960, Roślinność dróg leśnych w Białowieskim Parku Narodowym, Acta Soc. Bot. Pol. 30(1):163—185.
- Lohmeyer W., 1957, Der Heinmieren-Schwarzerlenwald (*Stellario-Alnetum glutinosae* (Kästner 1958), Mitt. d. Flor.-soziol. Arbeitsgen. N. F. 6/7:246—257.
- Medwecka-Kornaś A., 1959, Roślinność rezerwatu „Skorocice” koło Buska, Ochrona Przyrody 26:172—260.
- Medwecka-Kornaś A., Kornaś J., Pawłowski B., 1959, Przegląd ważniejszych zespołów roślinnych Polski, Szata Roślinna Polski pod red. W. Szafera, I: 275—463, Warszawa.
- Lembke J., 1948, Przyczynek do poznania drobnych gatunków, należących do zbiorowego gatunku *Polygonum aviculare* L., Acta Soc. Bot. Pol. 29.
- Jovet P., 1949. Les Valois. Paris.

- Mowszowicz J., Peksza H., 1960, Odmiany niektórych pospolitych gatunków z rodziny *Plantaginaceae*, Zesz. Nauk. UŁ. Mat.-Przyr. 2(8):81—88, Łódź.
- Mowszowicz J., Sowa R., 1958, Odmiany i formy krajowych pospolitych gatunków należących do rodzin: *Ranunculaceae*, *Papaveraceae* i *Cruciferae*, Zesz. Nauk. UŁ. Mat.-Przyr. 2(4):81—100, Łódź.
- Mowszowicz J., Sowa R., 1959, Odmiany i formy krajowych gatunków spośród rodzin *Polygonaceae* i *Chenopodiaceae*, Zesz. Nauk. UŁ. Mat.-Przyr. 2(5):33—60.
- Noirfalise A., 1952, Étude d'une biocenose la frènaie à *Carex* (*Cariceto remotae-Fraxinetum* Koch 1926), Inst. Royal des Sc. Nat. de Belgique. Mém. 122.
- Oberdorfer E., 1949, Pflanzensoziologische Exkursionsflora für Südwestdeutschland und die angrenzenden Gebiete, Stuttgart.
- Oberdorfer E., 1957, Süddeutsche Pflanzengesellschaften, Eine Reihe veget. Gebietsmonogr., 10, Jena.
- Scholz H., 1958/59, Die Sytematik des europäischen *Polygonum aviculare* L., Ber. Dtsch. Bot. Ges. 71, 72.
- Scholz H., 1960, Bestimmungsschlüssel für die Sammelart *Polygonum aviculare* L., Ver. Prov. Brandenburg. 31(12):180—182.
- Sissingh G., 1950, Onkruid-associaties in Nederland, SIGMA Comm. 106.
- Szafer W., Kulczyński S., Pawłowski B., 1953, Rośliny Polskie, Warszawa.
- Tüxen R., 1937, Die Pflanzengesellschaften Nordwestdeutschlands, Mitt. d. flor.-soziol. Arbeitgem. in Niedersachsen. 3.
- Tüxen R., 1950, Grundriss einer Systematik der nitrophilen Unkrautgesellschaften in der Eurosibirischen Region Europa, Mitt. d. flor.-soziol. Arbeitgem. N. F. 2:94—175.
- Bundesanstalt f. Vegetationskartierung, 1961, Beitrag zur Vereinheitlichung d. pflanzensoziologischen Systems f. West. u. Mitteleuropa. Protokół z Sympozjum, msw.

Tabela 1 - Tableau 1

Zróźnicowanie florystyczne zbiorowisk dywanowych
w zachodniej części Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej

Zbiorowisko Groupement	Prunello-Plantaginietum	Juncetum macri	Lolio-Plantaginietum			
			subas. agrostetos.	typicum	w. suboż. v. appauv.	subas. cichorietosus
Liczba zdjęć Nombre des relevés	37	5	19	19	84	10
<i>Prunella vulgaris</i>	V +4
<i>Poa annua</i> var. <i>aquatica</i>	V 2-5
<i>Ranunculus repens</i>	IV +3	s
<i>Festuca gigantea</i>	III +2
<i>Geum urbanum</i>	III +2
<i>Rumex sanguineus</i>	III +1
<i>Viola silvestris</i>	III +1
<i>Plantago maior</i>	V +4	III 1-3	I +2	I +2	I +3	.
<i>Juncus macer</i>	I +	V +2	.	.	.	s
<i>Scleranthus annuus</i>	.	III 1-2
<i>Agrostis vulgaris</i>	I +	III +1	V +3	.	.	.
<i>Plantago maior</i>	.	II +2
<i>Plantago maior</i> var. <i>microstachya</i>	.	III +1	II +4	I +1	II +5	.
<i>Polygonum calcatum</i>	.	V 3-4	V +4	V +4	III +5	V +4
<i>Poa annua</i> var. <i>typica</i>	.	I +	IV +3	IV +4	s	V +4
<i>Lolium perenne</i> var. <i>typ.</i>	.	.	III +5	IV +4	IV +4	V +4
<i>Polygonum aequale</i>	.	.	V +4	IV +4	IV +4	V 1-3
<i>Plantago maior</i> var. <i>typica</i>	.	.	III +	II +1	IV +1	II +
<i>Capsella bursa-pastoris</i> var. <i>pinnatifida</i>	s	.	I +	II +2	II +1	II +
<i>Achillea millefolium</i> ssp. <i>millefolium</i>	s
<i>Plantago maior</i> var. <i>intermedia</i>	.	.	s	.	II +4	.
<i>Matricaria discoidea</i>	.	.	II +2	.	V +3	II +
<i>Poa annua</i> var. <i>pauciflora</i>	.	.	s	.	III 1-5	.
<i>Lolium perenne</i> var. <i>humile</i>	.	.	.	II +4	V +5	.
<i>Cichorium intybus</i>	V +1

s = sporadyczny - sporadique /1 x/

Tabela 2 - Tableau 2

Lolio-Plantaginietum cichorietosum
subass. nova

Nr kolejny - No d'ordre	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Nr zdjęcia - No du relevé	926	736	885	852	760	758	759	746	747	748
Topografia - Topographie	Sd	Pi	Sd	Pd	Sd	Sd	Sd	Sd	Sd	Sd
Podłoże - Substratum	gl	żw	gl	gl	gl	ps	gl	gl	gl	gl
Pokrycie - Recouvrement %	40	90	90	80	70	80	40	80	70	50
Powierzchnia zdjęcia - Surface du relevé	3	7	10	6	4	4	6	30	10	9
Liczba gatunków - Nombre d'espèces	8	14	8	10	10	11	7	12	8	8
Char. zesp. - Car. de l'ass.	1.2	1.1	2.3	3.4	3.3	3.3	2.2	3.3	2.3	1.1
<i>Plantago maior</i> var. <i>typica</i>	2.2	4.5	4.4	3.3	3.3	+2	2.3	4.5	3.3	3.3
<i>Lolium perenne</i> var. <i>typic.</i>	+2	+	+2
<i>Matricaria discoidea</i>
Wyróżn. podzespół - Diff. de la sous-association:	1.1	+	+2	1.2	+	+	1.2	+	+	+
<i>Cichorium intybus</i>
Char. - Car. - Polygonion avic., Plantaginietalia, Plantaginietea:	+2	1.2	2.3	1.2	2.3	4.4	2.2	1.2	3.4	1.3
<i>Polygonum aequale</i>	+2	1.2	1.2	+2	2.3	1.2	+2	+2	1.2	2.2
<i>Poa annua</i> var. <i>typica</i>
<i>Potentilla anserina</i>
<i>Leontodon autumnalis</i>
Towarzysz. - Compagnes:	+2	+2	+	+2	+	+	1.1	+	+	+
<i>Taraxacum officinale</i>
<i>Trifolium repens</i>	.	+2	+2	+2	.	.	.	+2	.	.
<i>Achillea millefolium</i> ssp. <i>millefolium</i>
<i>Capsella bursa-pastoris</i> var. <i>pinnatifida</i>	+2	+
<i>Tripleurospermum inodor.</i>	1.1	+
<i>Plantago lanceolata</i>	.	+

Sporadyczne - Sporadiques: zdj. 2: *Artemisia absinthum* +, *Geranium pusillum* +, *Arotium minor* +; zdj. 4: *Descurainia sophia* +, *Pimpinella saxifraga* +; zdj. 5: *Cirsium arvense* +, *Agrostis stolonifera* +; zdj. 6: *Ranunculus repens* +; zdj. 8: *Centaurea jacea* +, *Eryngium planum* +, *Pastinaca sativa* +; zdj. 9: *Equisetum arvense* +; zdj. 10: *Dactylis glomerata* +.

1) objaśnienie na ryc. 2 - explication sur la grav. 2

2) żw: żwir - gravier, ps: piasek - sable, gl: glina - argile, gr: gruz ceglany - gravois de brique, żż: żużel - scorie, as: asfalt - asphalte, lp: łupek - ardoise, ił: ił - argile forte, mł: muł - limon, km: kamienie - pierres.

Tabela 3 - Tableau 3

Lolio-Plantaginietum typicum
variant zubożały - variante appauvrie

Nr kolejny - No d'ordre	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Nr zdjęcia - No du relevé	830	844	865	722	757	739	899	910	904	769	840	774	762	756	738	749	751	755	817
Topografia - Topographie	P1	Sd	Md	Sc	Pd	P1	Oz	Sk	Sk	Pd	Sd	Sk	Sd	Md	Sd	Pd	Sz	P1	Md
Podłoże - Substratum	żw	żw	ps	ps	ps	ps	ps	ps	ps	zw	zw	zw	zw	zw	zw	zw	zw	zw	zw
Pokrycie - Recouvrement %	90	70	90	100	70	80	100	90	60	80	50	70	90	90	60	90	90	80	90
Powierzchnia zdjęcia - Surface du relevé	16	6	6	30	70	50	60	12	50	10	5	7	10	5	14	3	10	40	12
Liczba gatunków - Nombre d'espèces	4	5	6	10	8	7	5	11	11	9	7	11	9	8	7	9	9	11	10
Char. zesp. - Car. de l'ass.:
<i>Plantago maior</i> var. <i>typica</i>	+	2.2
<i>Lolium perenne</i> var. <i>typicum</i>	5.5	1.2	2.2	.	.	2.2	+	2.2	4.4	1.2	.	1.2	3.3	+2	.	4.4	.	2.3	4.4
<i>Plantago maior</i> var. <i>brachystachya</i>
<i>Plantago maior</i> var. <i>humile</i>	.	.	.	1.2	+2	4.4	.	.	.	1.2	.	1.2	.	.
Char. - Caract. - Polygonion avic., Plantaginietalia, Plantaginietea:
<i>Poa annua</i> var. <i>typica</i>	+	3.4	.	2.2	4.5	4.4	4.5	+2	+2	2.3	.	3.3	2.3	3.4	1.2	1.2	2.2	2.2	2.2
<i>Poa annua</i> var. <i>pauciflora</i>	.	.	3.4
<i>Poa annua</i> var. <i>reptans</i>
<i>Polygonum aequale</i>	.	+	3.4	.	1.2	.	4.5	3.4	+	2.2	+	+2	.	3.4	3.4	2.2	4.5	1.2	
<i>Polygonum calcatum</i>	1.3
<i>Polygonum heterophyllum</i>	3.3
<i>Potentilla anserina</i>
<i>Leontodon autumnalis</i>
<i>Potentilla reptans</i>
<i>Carex hirta</i>	3.3	.
Towarzysz. - Compagnes:	.	1.2	+	.	+2	2.2	1.2	.	+2	+2	.	1.2	+2	1.2
<i>Trifolium repens</i>	+	.	+	+2	+2	1.2	.	1.2	+	+	.	.	.	1.2
<i>Taraxacum officinale</i>
<i>Achillea millefolium</i> ssp. <i>millefolium</i>	2.3
<i>Plantago lanceolata</i>
<i>Bromus mollis</i>	+2
<i>Lepidium densiflorum</i>	+
<i>Capsella bursa-pastoris</i> var. <i>pinnatifida</i>	+
<i>Bellis perennis</i>	.	.	.	5.5	+	+	+

Sporadyczne - Sporadiques: Dwa razy - Deux fois: *Potentilla argentea* 8 (+2), 14 (+); *Berteroa incana* 8 (+2), 9 (+2); *Festuca pratensis* 12 (+), 13 (+2); *Geranium pusillum* 16 (+), 18 (+); *Arabis arenosa* 17 (1.2), 18 (+2). Jeden raz - Une fois: w zdj. 4: *Cerastium vulgatum* +, *Medicago lupulina* +, *Agrimonia odorata* +, *Deschampsia caespitosa* +2; zdj. 5: *Geum rivale* +; zdj. 8: *Erigeron canadensis* +, *Hypericum perforatum* +, *Hordeum murinum* +; zdj. 9: *Descurainia sophia* +, *Chenopodium polyspermum* +; zdj. 11: *Chenopodium album* +, *Stellaria media* +; zdj. 13: *Veronica serpyllifolia*; zdj. 15: *Polygonum tementosum* +; zdj. 16: *Sisymbrium strictissimum* +; zdj. 17: *Artemisia absinthum* +; zdj. 19: *Dactylis glomerata* +.

1) objaśnienie na ryc. 2 - explication sur la grav. 2.

2) objaśnienie na tab. 2 - explication sur la table 2

Tabela 5 - Tableau 5

Lolio-Plantaginetum agrostetosum

subass. nova

Wariant - Variante Subvariant - Sous-variante	typowy - typique					z Lolium perenne													
	1	2	3	4	5	typowy - typique					Matricaria discoidea								
Nr kolejny - No d'ordre	727	728	784	793	794	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Nr zdjęcia - No du releve	Md	Sd	Sd	Sd	Sd	P1	Sd	Pd	Sd	Pd	Pd	Sk	Sd	Sk	Sc	Ma	Sk	P1	Sk
Topografia - Topographie 1)	ps	ps	zw	ps	ps	ps	zw	zw	zw	zw	ps	ps	ps	ps	ps	zw	zw	zw	ps
Podłoże - Substratum 2)						lp	zw	gc											
Pokrycie - Recouvrement %	80	90	60	80	80	90	50	70	60	80	40	60	70	90	90	40	90	70	90
Powierzchnia zdjęcia - m ²	30	15	10	10	15	20	10	6	15	5	10	12	20	10	5	12	7	8	10
Liczba gatunków - Nombre d'especes	14	9	9	9	11	8	6	6	10	12	10	8	13	10	11	10	8	11	10
Char. zesp. - Car. de l'ass.																			
Plantago maior	4.4	4.4	2.2	4.4	1.2	+2	.	1.2	2.2	3.4	1.2	2.2	3.3	.	3.3	+2	4.4	1.2	1.2
var. typica
var. brachystachya	2.2
var. intermedia	1.1
Lolium perenne var. typ.
Matricaria discoidea	+2	+2	2.2	1.2	2.3
Wyróżn. podzespół - Diff. de la sousassociation																			
Agrostis vulgaris	+2	1.2	3.3	1.2	2.2	+	+	1.2	1.2	+	+2	+2	+	+	+2	+	+	1.2	+
Char. - Caract. - Polygonion av., Plantaginetales, Plantaginetales																			
Poa annua var. typica	3.4	2.3	.	1.2	4.4	1.2	3.5	2.2	2.2	3.4	1.2	3.4	3.3	.	3.3	2.3	2.2	+2	4.5
- var. pauciflora	4.5
Polygonum aequale	.	+	.	.	.	5.5	2.2	4.4	2.2	.	.	+2	1.1	+	.	1.3	1.2	.	+
Polygonum calcatum	.	.	.	1.2	2.2	.	+	4.4	.
Polygonum heterophyllum	+2	+	2.3	1.2	.	.	.
Leontodon autumnalis	.	+	+	+	+2	+	+
Carex hirta	.	.	.	1.2
Potentilla anserina	+
Towarzyszące - Compagnes:																			
Trifolium repens	+2	2.2	+2	+2	.	.	.	+	+2	.	+2	+2	+2	+2
Capsella bursa-pastoris var. pinnatifida	+	+	.	+	+	+	+	+2	+2	+	+
Taraxacum officinale	+	.	+	.	.	+	.	.	+2	+	.	+	+	+	2.2	+	.	+	.
Plantago lanceolata	+	.	.	+2	.	.	+	.	.	+	.	+	.	.	+
Bellis perennis	+2	+2	+	.	.	+
Cerastium vulgatum	1.3	+	1.2
Potentilla argentea	+	+
Achillea millefol. ssp mill	.	.	+2	+2	+2

Sporadyczne - Sporadiques: Holcus lanatus 1(+), 2(+); Hypericum perforatum 1(+), 5(+); Erigeron canadensis 1(+), 6(+); Veronica serpyllifolia 1(+), 19(+); Festuca ovina 2(+), 3(+); Artemisia vulgaris 3(+), 18(+); Stellaria media 5(1.2), 13(+); Festuca pratensis 9(+2), 10(+). Jeden raz - Une fois: zdj. 1: Sagina apetala +, Marchantia polymorpha +; zdj. 3: Agrimonia odorata +2; zdj. 4: Bromus secalinus +2; zdj. 5: Rumex acetosa +2, Viola silvestris +; zdj. 6: Chenopodium polyspermum +; zdj. 10: Ranunculus acer +, Rumex acetosella +; zdj. 11: Artemisia campestris +, Bromus mollis +; zdj. 13: Euphorbia sp. +0; Sissymbrium strictissimum + (18); zdj. 19: Urtica urens +.

1) objaśnienie na ryc. 2 - explication sur la grav. 2
2) objaśnienie na tab. 2 - explication sur la table 2

Tabela 7 - Tableau 7

Porównanie zbiorowisk Prunello-Plantaginetum

Comparaison des groupements du Prunello-Plantaginetum

Tabela 6 - Tableau 6

Juncetum macri

Nr kolejny - No d'ordre	1	2	3	4	5
Nr zdjęcia - No du releve	858	874	763	859	863
Położenie topogr. - Situation	Sd	Sd	Pd	Sd	Sd
Topografia - Topographie 1)	ps	zw	zw	ps	zw
Podłoże - Substratum 2)	70	80	90	80	70
Powierzchnia zdj. - Surface du releve m ²	10	5	18	7	10
Liczba gatunków - Nombre d'especes	8	9	10	7	8
Char. zesp. - Car. de l'ass.					
Juncus macer	2.2	+2	1.3	2.2	1.2
Char. - Car. - Polygonion av., Plantaginetales, Plantaginetales					
Poa annua var. typica	3.4	4.4	4.5	3.3	4.5
Plantago maior	1.2	.	3.4	3.3	.
var. brachystachya	.	+	.	.	2.2
var. microstachya	2.2
Polygonum calcatum	.	.	+	1.2	1.2
Polygonum heterophyllum	1.2	1.2	.	.	.
Lolium perenne var. typ.	+2
Leontodon autumnalis	.	+	.	.	.
Potentilla anserina	.	.	+2	.	.
Towarzyszące - Compagnes					
Scleranthus annuus	1.2	2.2	.	1.3	.
Agrostis vulgaris	.	1.2	.	1.2	+2
Trifolium repens	1.3	.	1.2	+2	.
Cerastium vulgatum	.	+	.	.	+

Sporadyczne - Sporadiques: w zdj. 1: Plantago lanceolata +; 2: Rumex acetosella +2; w 3: Bromus mollis +2; Bellis perennis +, Stellaria media +, Festuca pratensis +; w 5: Veronica serpyllifolia +2, Sagina apetala +2;

1) objaśnienie na ryc. 2 - explication sur la grav. 2
2) objaśnienie na tab. 2 - explication sur la table 2

	Faliński 1962 Niz. Włkp. - Kujawska	Noirfalise 1952 Francja	Faliński mscz Góry Sw- Krzyskie	Faliński 1960 Puszcza Białowiecka
Liczba zdjęć Nombre des relevés	37	2	3	21
Char. zesp. - Car. de l'ass.:				
Prunella vulgaris	V	2	3	IV
Plantago maior	V	1	3	V
var. brachystachya	V	.	3	V
Poa annua var. aquatica
Wyróżn. zesp. - Diff. de l'ass.:				
Ranunculus repens /reg./	IV	2	3	V
Viola silvestris	III	2	1	II
Oxalis acetosella	II	2	2	III
Festuca gigantea	III	2	.	II
Wyróżn. odmian geograficznych - Diff. des races géographiques:				
Rumex sanguineus	III	2	.	.
Stellaria media	III	.	1	.
Impatiens parviflora	I	.	.	.
Veronica montana	.	2	.	.
Carex strigosa	.	2	.	.
Rumex obtusifolius	.	.	2	III
Stellaria nemorum	.	.	.	III
Impatiens noli-tangere	.	.	.	III
Chrysosplenium alternifolium	.	.	.	III
Towarzyszące - Compagnes:				
Urtica dioica	I	2	.	III
Geranium Robertianum	I	2	.	II
Ajuga reptans	s	1	.	II
Trifolium repens	II	.	2	II
Dactylis Aschersoniana	II	.	1	I
Polygonum hydropiper	I	.	1	III
Athyrium filix-femina	I	1	1	II
Cerastium vulgatum	I	.	.	IV
Taraxacum officinale	III	.	.	I
etc

s = sporadyczny - sporadique /1 x/

Tabela 8 - Tableau 8
 Prunello-Plantaginetum Paliński 1962

Wariant - Variante	Polygonum heterophyllum	Juncus macer	Oxalis acetosella	typowy - Stellaria media	typique typowy - typique	Rubus caesius	
Mr kolejny - No d'ordre Mr zdjęcia - No du relevé Topografia - Topographie Podłoże - Substratum	1 2 3 4 5 6 790 824 832 833 836 842 Sd Sd Sd Sd Sd Pd 2w 2w ps ps ps ps	7 8 9 10 862 864 786 873 Sd Sd Sd Sd 2w 2w ps ps	11 12 13 14 15 16 17 18 19 765 861 884 841 833 869 872 375 876 Sd Sd Sd Sd Sd Sd Sd Sd Sd 2w 2w 2w 2w 2w 2w ps ps	20 21 22 23 837 867 821 744 Sd Sd Sd Sd ps ps ps ps	24 25 26 27 28 29 30 31 882 907 870 822 835 889 745 761 Sd Md Sd Sd Sd Sd Sd Sd 2w ps 2w gl ps ps 2w 12 11	32 33 34 35 36 37 808 764 766 767 768 770 Sd Sd Sd Sd Sd Sd ps ps 2w 2w ps ps	
Zbiorowisko leśne - Groupement forestier * Pokrycie - Recouvrement * ziół. - de la str. herb. mohami - de la str. musc. Powierzchnia zdjcia - Surface du relevé Liczba gatunków - Nombre d'espèces	PQ Cb LP LP PQ PQ 90 70 80 80 90 100 + 12 6 7 6 5 19 11 10 10 8 12 17	LP PQ Cb LP 80 80 80 100 10 4 10 3 10 11 15 10 18	AP LP LP LP LP LP LP LP Qr 100 90 60 80 100 70 50 100 100 20 6 6 10 5 50 5 14 10 12 16 17 15 16 17 20 16 17 15	PQ LP LP AP 90 90 70 90 30 8 20 7 15 11 18 14 12	LP AP LP LP Cb Cb AP AP 90 90 100 90 80 70 90 50 30 25 20 110 5 8 10 8 6 6 12 7 10 13 11 8 11	AP AP AP AP AP AP 60 90 100 80 90 90 15 12 22 16 12 12	
Char. zesp. - Car. de l'ass. Prunella vulgaris /opt./ Poa annua kl. var. aquatica Plantago maior kl. var. brachystachya	1.2 . . . 2.3 1.2 4.5 4.4 4.5 4.4 4.4 3.4 2.2 2.2 1.2 2.2 3.4 4.5	4.4 3.4 +.2 2.2 2.2 3.4 3.4 4.5 1.2 2.2 2.3 3.4	2.3 2.2 2.2 + 1.2 1.2 2.2 2.3 2.3 4.5 2.3 3.3 3.3 4.5 3.5 3.3 4.5 4.5 2.2 2.2 + 4.4 1.2 1.2 1.2 + 1.2	2.2 1.2 2.3 2.2 4.4 4.3 3.3 4.4 2.2 2.3 1.1 2.2	2.2 1.2 1.2 3.3 4.4 2.2 1.2 2.3 3.4 4.5 4.5 3.3 3.3 3.4 4.5 2.3 +/ 3.3 1.2 2.3 2.3 1.1 1.2 2.3	+ 2.2 3.3 2.2 2.2 2.2 3.3 2.2 3.3 4.4 4.4 4.5 1.2 2.2 1.2 1.2 1.2 1.2	
Wyróżn. zesp. - Diff. de l'ass. Festuca gigantea Geum urbanum	. +.2 +.2 +.2 +.2 +.2 +.2 . . +.2 2.3	1.2 1.2 1.2 1.2 1.2 + 1.2 +.2 1.1 2.2 + . .	
Wyróżn. war. - Diff. Var. i Polygonum heterophyllum Dactylis glomerata	+ 1.2 1.2 +.2 + . +.2 +.2 +.2 + . +.2	
Stellaria media	+ 1.2 +.2 +.2 1.2 +.2	+ . 1.2 1.2	+ + +.2 +.2 . . +.2 +.2 +.2 2.2	2.3 1.2 1.2 +	
Juncus macer	+ . + . +.2	
Agrostis vulgaris	
Oxalis acetosella	+ .2 + .2 . +.2 +.2 + .2 1.2	
Galeopsis tetrahit	
Rubus caesius	
Circaea lutetiana	
Charakt. - Caract.: Poly- sonia av. Agropyro-Ru- gilion. Plantaginetales. Plantaginetales	
Potentilla reptans Leontodon autumnalis Potentilla anserina	
Towarzysz. - Compagnes: a/ z kl. Quercus-Fagetea	
Rumex sanguineus Viola silvestris Dactylis Aschersoniana Carex silvatica Atrichum undulatum Poa nemoralis Fagus silvatica juv. Carpinus betulus juv. Myosotis muralis /+/ +.2 +.2 +.2 . . 3.3 +.2 1.1 +.2 +.2 .	. .
b/ inne - autres	
Ranunculus repens Taraxacum officinale Anthriscus silvestris Lysimachia nummularia Trifolium repens Veronica chamaedrys Glechoma hederacea Ranunculus acer Deschampsia caespitosa Oxalis stricta Cerastium vulgatum Lapsana communis Geranium Robertianum Plantago lanceolata Veronica serpyllifolia Polygonum hydropiper Quercus robur juv. Urtica dioica Polygonus minus Bellis perennis Myosotis palustris	+ .2 +.2 . . . + +.2 +/ . 1.2 . 2.3 +.2 + /+ / 1.2 1.2 1.2 3.4 1.2 . . . 1.2 +.2 .	

Sporadyczne - Sporadiques: Dwa razy - Deux fois: Geranium pusillum 4/+, 6/+, Polygonum persicaria 5/+, 14/+, Moehringia trinervia 6/+, 26/1.2; Gnaphalium silvaticum 7/+, 15/+, Veronica officinalis 8/+, 13/+.2; Brachypodium silvaticum 10/+.2, 14/+, Anjum undulatum 11/+.2, 21/1.2; Fragaria vesca 19/+.2, 34/+, Aegopodium podagraria 21/+, 36/+, Mentha arvensis 23/+, 25/+, Impatiens parviflora 28/+, 31/+, Jeden raz - Une fois: zdj. 2: Capsella bursa-pastoris var. pinnatifida +; zdj. 3: Artemisia vulgaris +; zdj. 8: Elymus europaeus +; zdj. 9: Stachys silvatica +; zdj. 10: Hypochaeris glabra +; Sagina apetala +.2; zdj. 13: Luzula pilosa 1.2, Carex remota +.2, Carex pilulifera +.2, Quercus sessilis +, Deschampsia flexuosa +.2; zdj. 16: Circaea alpina 1.2, Circaea intermedia +.2, Asperula odorata +, Impatiens noli-tangere +; zdj. 17: Milium effusum +; zdj. 19: Trollius europaeus +; zdj. 21: Alchemilla sp. +; zdj. 22: Acer platanoides juv. +, Populus tremula juv. +, Alliaria officinalis +; zdj. 27: Achillea millefolium ssp. millefolium +; zdj. 29: Ranunculus auricomus +; zdj. 34: Ajuga reptans +, Acer campestre juv. +, Tilia cordata juv. +, Scrophularia nodosa +.

* Drogi przechodzące przez zbiorowisko leśne - Route qui traversent par groupement forestier: Cb = Carpinion O b e r d. 1953, AP = Alno-Fadion M a t. et B o r. 1957, LP = Leucobryo-Pinetum M a t. 1961, LF = Luzulo-Fagion L o h m. et T x. 1953, PQ = Pino-Quercetum K o z ł o w s k a 1925, Qr = Quercion robori-petraeae B r. - B l. 1932.

1) objaśnienie na ryc. 2 - explication sur la grav. 2
 2) objaśnienie na tab. 2 - explication sur la table 2

Tabela 9 - Tableau 9

Zróżnicowanie florystyczne zbiorowisk dywanowych
 a działające głównych czynników ekologicznych i wpływ zbiorowisk kontaktowych

Czynniki ekologiczne Facteurs écológicos		Zbiorowiska kontaktowe - Groupements de contact																	
		Artemisietea /Eu-Aretion/	Molinio-Arrhenatheretea /Cynosurion/ Chenopodietea Secalinetea	Artemisietea /Quercetion/	Vaccinio-Piceetea	Quercus-Fagetea													
						Luzulo-Fagion	Eu-Fagion, Carpinion	Alno-Fadion											
wydeptywanie - piétinement P. konie przez ludzi par des hommes Chevaux brak nawożenia lub nawożenie słabe faute de fumure ou fumure faible	niezłoneczniecie insolation	Lolio-Plantaginetum typicum wariant typowy /variante typique/																	
		Lolio-Plantaginetum typicum wariant zabotały /variante appauvrie/																	
		Lolio-Plantaginetum cichorioides																	
		Lolio-Plantaginetum agrostetosum																	
ujednalenie - frayerment	ciemność cieni cień				Juncetum macri														

Prunello-Plantaginetum				
war. z Polygonum het.	war. z Juncus macer	war. z Oxalis acetosella	wariant typowy /variante typique/	wariant z Rubus caesius